

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XCdo/128/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206223
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206223.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4C/184/2012, o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/168/2014-130 zo dňa 31.07.2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením č. k. 4C/184/2012-97 z 31.12.2013 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 €.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím č. k. 16Co/168/2014-130 z 31.07.2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O.s.p.“). Uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 01.10.2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). Podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 €.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označil za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdy mu vyrubili súdny poplatok, ktorý mu nemal byť vyrubený a tým mu odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či jeho dovolanie je procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.